

2014. augusztus 24.

CEGLÉD-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK HÍRLEVELE

ÚJKENYÉR

I.
ÉVFOLYAM
IV. SZÁM

Miben áll anyagi biztonságod?

**Miben áll anyagi biztonságod?
„... a kincs nem marad meg örökké, sem
az ékszer nemzedékről nemzedékre!”
(Példabeszédek 27:24)**

Egy nagy biztosítótársaság „sziklaszilárdként” reklámozza magát, állítva, hogy bennük rejlik az anyagi biztonság alapja. Emlékszel még arra, amikor bízunk az ilyen **mézesmadzagokban**?

Többé már nem, nagyot változott a világ! A mai világot az anyagi bizonytalanság, a csődbe menő bankok, a felmorzsolódó befektetési óriások, az összezsugorodó nemzetközi vállalatok, a munkanélküliek és alulfoglalkoztatottak egyre hosszabb sora jellemzi, ráadásul pedig a félelem-járvány, ami megfertőzi azoknak a szívét, akiknek még van munkahelyük. A fiatalok számára a diploma megszerzésével járó öröm mellé a diákhitel visszafizetése és a szűkülő munkaerőpiac miatti stressz társul. Az idősebbek közül sokan kénytelenek lecserélni a nyugdíjas évekre vonatkozó álmaikat a huszonegyedik század realitásával: „Dolgozz, míg össze nem esel!” **Ilyen időkben hová fordulhatunk?** A politikusokhoz? A kormányhoz? Az új „Hogyan legyünk gyorsan gazda-

gok” guruhoz? A Biblia azt mondja: „... a gazdaság nem marad meg örökké, a korona [a kormányzás joga] sem biztos minden nemzedéken át” (**Példabeszédek 27:24** NIV). Mi a megoldás? Fordulj a biztonság egyetlen megbízható forrásához: **Istenhez!** Az ő országában nincs gazdasági válság! Amikor Izrael éhezett, **man-nát** küldött nekik, amikor szomjaztak, **vizet fakasztott** a sziklából. **Hollókat küldött**, hogy Illést táplálják, **megszorozta** az olajat és

a lisztet egy szegény özvegy családjában, ezeket táplált egy kisfiú ebédjére szánt **öt kenyérrel és két hallal**. Azt kérdezi tőlünk: „Van-e számomra lehetetlen?” (**Jeremiás 32:27**). Nincs! Tehát:

- 1) Bízz Isten gondviselésében!
- 2) Tedd, amit mond neked!
- 3) Hidd el, hogy Isten meg fogja tenni, hogy „... a bárányokért ruhát, a kecskéért mezőt vehetsz; és lesz elég kecsketej edeledre, házad népe edelére és szolgálóid megélhetésére” (**Példabeszédek 27:26-27**).

Forrás: Mai Ige

**„Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásaiból.”
Ézs.12,3.**

Bódás János: Új kenyér

Az új búza már ömlik a garatra.
A föld hálás volt, most is fizetett.
Hogy új kenyér került az asztalodra,
tudod-e, hogy kinek köszönheted?

Köszönd meg népem dolgos önmagadnak,
Köszönts az ekét, kaszát, szekeret,
Követ, szitát - s mind kik szerszámot adtak,
Ki fűrt, kalapált, szőtt vagy tervezett,

A vetőket, az aratót, a molnárt,
A péket, s kik a kenyeret kihordták...
De az égre is emeld fel szemed,

(tudod, hogy fényt, szellőt, záport ki ad)
s töltse be szíved csendes áhítat,
Mikor az új kenyeret megszegead.

István király napja és a reformátusok

Százhusz évvel ezelőtt az ipari munkának vasárnapi szüneteltetéséről szóló 1891. évi XIII. törvénycikk 1. § -a mondta ki, hogy augusztus 20-a nemzeti ünnep: „Vasárnapokon, valamint szent István király napján, mint nemzeti ünnepen, a magyar szent korona országainak területén az ipari munkának szünetelnie

kell.” A protestánsokban visszatetszést és tiltakozást váltott ki már a törvény tervezete is. Révész Kálmán a Dunántúli Protestáns Lap 1891. március 1-ji számában az egész nemzetet felekezeti

hogy „a törvényjavaslatnak a nemzeti ünnep elrendelését tartalmazó pontját, mely az ország lakosságának körülbelül fele részét tartóztatná vissza attól, hogy ilyenmő nemzeti ünnepen szívvel-lélekkel részt vehessen, jelen alakjában törölni kegyeskedjenek”.

Ma már kissé másként állunk ehhez az időközben többször ártírt, illetve új tartalmakkal feltöltött naphoz, amely törvényi besorolása szerint nemzeti ünnep és hivatalos állami ünnep. A 2012-től hatályos Alaptörvény szerint augusztus 20. „az államalapítás és az államalapító Szent István király emlékére” kijelölt állami ünnep.

I. László király Istvánt, nagy elődjét a korabeli egyházi gyakorlat szerint 1083. augusztus 20-án az „oltár dicsőségére emelte”, azaz szentté avatta. Az ereklyék felemelésének napja a mai napig a magyar ajkú és hagyományú katolikus egyházakban első egyház- és államalapító kirá-

TARTALOM

	2
Kincseink	4
Adni	5
Gyereksarok	6
Nők oldala	8
Az imaórák fontossága	8
A valódi táplálék	10
UTÓREZGÉS	11

különbségek nélkül magához ölelő királyhoz, valamint a képviselőházakhoz folyamodást javasolja,

lyunk ünnepnapja, amit kellő tiszteletadással, önálló liturgikus szövegekkel elsősorban egyházi-liturgikus ünnepként tartottak meg hosszú évszázadokon keresztül. Érdekes az Érdy-kódexben (1526–1527) a Karthausi Névtelen „neve” alatt hagyományozott magyar nyelvű prédikáció, amely bemutatja a szentéletű király életét, életművét és méltatja jelentőségét.

László király törvényei már 1092-ben a hivatalos, kötelező, munkaszünettel együtt járó ünnepek között sorolják fel István király napját, amelyre böjtöléssel kell készülni. A szent ünnepét 1683-ban kiterjesztették az egész római egyházra, amit 1687-ben augusztus 20-a helyett szeptember 2. napjára helyeztek át más országok vonatkozásában. 1969-től a nem magyar nyelvű katolikus egyházak augusztus 16-án emlékeznek I. István királyra, akinek augusztus 15-i halála egy másik római katolikus főünnepel esik egybe. Királyunkat 2000. augusztus 20. óta az ortodoxia is szentjei között tiszteli.

A nemzeti ünnep gondolata református oldalon már az 1820-as években előkerült. Kovács Mátyás egri pap 1823-ban örömmel idézte és üdvözölte Báthori Gábor 1822-ben nyomtatásban megjelent prédikációját, ahol a dunamelléki református püspök így nyilatkozott: „Miért ne tarthatnánk Sz. István Király emlékezetére egy Nemzeti Innepet? Nem azért, hogy ötet imádnánk, hanem azt az Istent, aki őáltala, a Keresztény Vallás világát, Nemzetünk között is felderítette.” A 19. század folyamán (1831, 1842) több rendelet szabályozta az ünnep és a munkaszünet megtartását minden felekezet számára. Így kerülhetett sor például 1834. augusztus 20-án a pesti evangélikus templomban arra az istentiszteletre, ahol az Ez 45,16 alapján Dobos János óbudai református lelkész prédikált.

Az ünneplés módja és mértéke 1848 után kissé beszűkült, szerényebbé vált, majd később, 1860-tól az önkényuralom elleni, felekezetektől független nemzeti tiltakozás alkalmá lett március 15-ével együtt. 1878 februárjában Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletet alkotott az ünnepnap nemzeti jellegének megerősítése végett, és egyúttal elrendelte, hogy lakossági kérelemre vagy a hatóságok rendeletére a lelkipásztoroknak istentiszteletet kell tartani. Mind a nemzetiségek, mind a protestáns egyházak erőyes tiltakozása miatt a rendelet nem lépett életbe. A megígért törvényi szabályozás helyett megszületett a már idézett 1891. évi törvénycikk.

Egyházunk országos zsinata 1937 decemberében elhatározta, hogy az 1931-től érvényben lévő Istentiszteleti Rendtartást új alkalmi istentiszteleti rendek kiadásával bővíti. Az október 31., március 15., István király napja és október 6. napjára tervezett prédikációs, katechizáló és könyörgéses istentiszteleti példák közül 1938-ban csak az István király napjára való példatár készült el. Ne gondoljuk, hogy új szertartásrendet szerettek volna alkotni, hanem a Ravasz László munkájaként megjelent füzet a bevett istentiszteleti rendek erre az alkalomra történő teljes kidolgozását tartalmazza (énekrend, imádságok, prédikáció, textusjavaslatok). E módon mi magunk is megemlékezhetünk az államalapító első királyról, egyúttal az augusztus 20-hoz közelebb első vasárnapon számos gyülekezetben a hálaadást is megtartják az új kenyérért. István Intelmeiben ezt olvassuk: „Légy alázatos is, hogy Isten felmagasztaljon most és a jövőben. (...) Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen.”

Forrás: PAP FERENC

(Reformátusok Lapja 2011.08.21)

Kincseink

Zsebben megbúvó színes golyó,
Dobozban gyűrű, csillogó,
Falon kép, bankban betét,
Ház, autó csodaszép...

*Föld mozog, tűz lobog,
Kincsed elég – nem a tiéd.*

Feszülő izmaink, erős karunk,
Ifjúság, egészség, dús hajunk,
Húséges állatunk, gyógyító kéz,
Színes virág, lepke és méz...

*Föld forog, múlik sok év,
Kincsünk enyész – nem a miénk.*

Gyermeked, szüleid, sok jó barát,
Hegyeink, folyóink – egész világ,
Mulandó életed, gyönyörű éneked,
Vigyázz reá, ajándék ez neked...

*Föld nyílik, égis ér,
Kincsed az Istené – nem a tiéd.*

Emlékek, balgaság, kicsiny tudás,
Sejtésed jövődről s álmodás,
Örömed, könnyeid, szeretet gyöngyeid,
Jóságod, irgalmad s mit szívedbe zársz...

*Ég nyílik, felhőre szállsz,
Kincsed csak ennyi volt – sohase bánd.*

Korondi Rózsa

Adni

Adni nehéz, de könnyű is egyszerre. Nehezebben adunk, ha a magunkét adjuk, de szívesen osztogatunk, ha máséból adhatunk. Gyakran elgondolkodtatott az, hogy valóban sokszorosan megtérül-e, ha adok valakinek, de a tapasztalataim nem ezt mutatták. Ha

volt is megtérülés, nem éreztem, hogy valóban a többszörösét kaptam volna vissza a befektetésemnek. Ha adtam 20 Ft-ot nem lett belőle 60 Ft, ha szerettem valakit, nem biztos, hogy ő is kedvelt engem stb. Persze mindig bíztam benne, hogy egyszer majd igazán

jól járok, ha ezt most még nem is láthatom és fel sem foghatom.

Nem olyan rég igazán izgalmas élményem volt ezen a területen. Kitűzött céljaim eléréséhez számos ember támogatására lett volna szükségem, és választhattam, hogy megpróbálok mindegyikkel beszélni vagy csak azzal állok szóba, aki megkeres engem. Választhattam, hogy őszinte legyek vagy sem. Végül úgy döntöttem, hogy meglátogatom az összes érdekeltet, kikérem a véleményüket, és megpróbálok őszintén képviselni a saját álláspontomat. Amikor elkezdtem felhívni a kollégáimat, akkor ért a nagy meglepetés, örömmel fogadtak mindenhol, kíváncsian arra, hogy mit is szeretnék elmondani.

Az első beszélgetés meggyőző volt arról, hogy jó utat választottam. A kezdeti várakozást őszinte beszélgetés követte, véleményünk, látásmódunk cseréje. Növekvő bizalommal vártam a soron következő találkozókat, és minden alkalom megerősített abban, hogy a legjobb megoldást választottam. Mit adtam? Egy kicsit leadtam az egómból, hogy végigjárjak mindenkit. Vállaltam önmagam és a gondolataimat. Vállaltam, hogy kritikát kapok. Felkészültem arra, hogy milyen üzenetet szeretnék átadni. Jogosan kérdezitek meg, hogy mit nyertem mindezzel. Nyitottsággal nyitottságot. Őszinteséggel őszinteséget. Bizalmat. Elfogadást. Jó ötleteket. Új nézőpontokat és új embereket a régen ismert arcokban.

Vajon hányszorosát kaptam vissza a befektetésemnek? Nehéz lenne pontosan kiszámítani, de egészen biztosan jó üzletet kötöttem. Érdekes kérdés, hogy korábban

miért nem volt kézzelfogható a megtérülés? Gyakran láttam, hogy a feleségem bölcsen és kitartóan végigviszi az elképzeléseit, és úgy láttam a környezetünk visszajelzéseiből, hogy ezek általában sikerrel is járnak. Mi kell ehhez: jó szív, nyíltan vállalja önmagát, azt teszi, amit helyesnek tart, nem vár visszonzást. Könnyűnek látszik, pedig biztosan

nem az, legalábbis nekem nem. Nem mindegy az sem, hogy hova fektetünk be: munkába, autóba, emberbe, a kapcsolatba Istennel és emberrel. Nem mindegy milyen lelkülettel tesszük ezt: őszintén vagy manipulálva, tisztelettel vagy tiszteletet várva, nyitott szemmel vagy csak önmagunkat látva, tanulásra készen vagy bezárva.

Azt hiszem, hogy a jó befektetés gondos munkával kiegészítve megtérül. Ha a befektetés nem látszik megtérülni, akkor viszont érdemes elgondolkodni, hogy miért nem érzem a megtérülést.

Ahhoz, hogy kaphassunk, tudni kell befogadni is. El tudjuk fogadni a szeretetet, a bizalmat és az ezzel járó felelősséget? Vagy mindig találunk kifogást, hogy kibújjunk? Mások szeretete és bizalma felelősséggel jár, hiszen nem élhetünk vissza ezzel, de nem jár kötelezettséggel: tudjuk, a szeretetet nem lehet kiérdemelni vagy megszolgálni.

Minden kedves testvéremnek kívánom, hogy befektetései az emberi szívekbe sokszorosan kamatozzanak a saját szívében!

Oláh Róbert

Kedves Gyerekek!

Augusztus 20. az Új kenyér ünnepe is. Az érett gabonát már learatták, a kalászekban lévő szemekből lisztet őröltek. A lisztből vízzel, kovással és sóval kisült az új kenyér. Minden évben hálát adunk Istennek azért, hogy friss, ropogós héjú kenyér kerül az asztalunkra.

Az Ószövetségben is örömnünnepet tartott Isten népe az árpaaratás végén és a búzaaratás kezdetén. Ezt aratás ünnepének vagy másképpen a két cipó ünnepének nevezték, Mózes 2. könyvének 23. fejezetében olvashattok róla. A templomban bemutatták az első termésből való áldozatot, így köszönték meg Istennek, hogy gondoskodik népéről. Két kenyeret tettek az Úr színe elé. És ezen az ünnepen olvasták fel Ruth könyvét is.

Emlékeztek Ruth történetére? Élt egyszer egy pogány leány Moáb mezején. Történt, hogy egy zsidó család költözött a vidékre. Az éhínség elől menekültek másik országba. Eredetileg Betlehemben éltek, ami az jelenti; „Kenyer ház”. Mekkora lehetett az éhínség, ha ott sem volt kenyér! Ennek a zsidó családnak két fia volt. Az egyik nagyon tetszett a moábi Ruthnak, és ő is megtetszett a fiúnak. Hamarosan megkérte a kezét, egybe is keltek. A másik fiú is megnősült. Ám kis idő elteltével szomorú események követték a vidám lakodalmakat. Először a fiúk apja halt meg, majd a fiúk is mindketten. Ottmaradt magában a három özvegy. Nemsokára híre jött, hogy a zsidók hazájában, Izraelben is szép termés várható. Ruth anyósa, Naomi úgy döntött, visszatér Betlehembe. Ruth is vele tartott. Hosszú gyaloglás után feltűntek végre a városka házai. Az emberek még kint dolgoztak a mezőn, mivel aratás ideje volt. Ruth tudta, itt is az a szokás, mint náluk, hogy akinek nincs földje, az szegény, kimehet a földre, és az aratók után szedegetheti az elhullott kalászekat. Kiment hát a mezőre, élelmet gyűjteni maguknak.

Valamikor dél felé kijött a föld gazdája is. Jóindulatúan beszélt Ruth-tal, sőt még étellel is kínálta. Munkásai pedig szándékosan több gabonát hullattak el, így Ruth este majd 36 litemnyi gabonát vitt haza, Naomi nagy örömére.

Így gondoskodott Isten a özvegyen maradt asszonyok ennivalójáról.

Kenyeret ad az éhezőknek az Úr.
Zsoltárok 146,7

„Hadd menjek ki a mezőre kalászt szedni valaki után!”

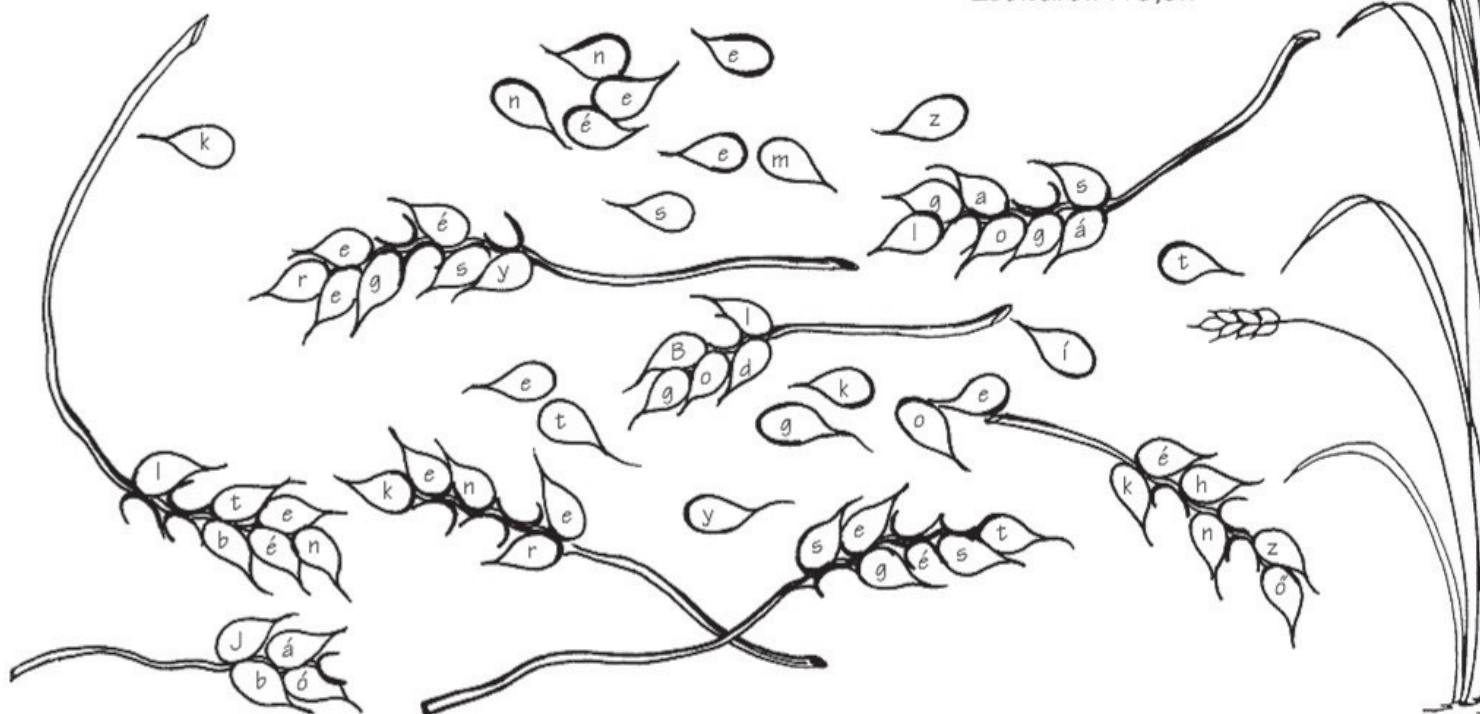
És Ruth kalászeket gyűjt egész nap. Összeszedi, ami ott maradt a földön.

Segítenél Ruthnak? Karikázd be hármásával a kalászeket! Rajzolhatsz is még kalászeket neki.

Gyűjtögesz te is szorgalmasan! Előbb a lehullott gabonaszemek betűit illeszd a kalászek megfelelő helyére, hogy értelmes szavakat kapjál! Az olvasást mindig a bal felső vagy bal szélső szemnél kezd, innen haladj körbe! Majd a kalászek szavait írd be fönt a megfelelő helyre, hogy el tud olvasni a zsoltárrészletet!

----- * az, akinek ----- * Istene a * -----
és * -----, * az Úrban van a * -----
----- * szolgált az elnyomottaknak,
----- * ad az * ----- az Úr.

Zsoltárok 146,5.7

Az akarat 1.rész

I. A választás képesség

Mivel a hívők gondolataikat Isten jelenléte fényének és az ige hatásának teszik ki, lehetővé válik Isten segítségével, hogy a hazugságot igazsággal váltsák fel. Jézus mondta: a **Ján-Ján.8:32-ben „Megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket”**. Ha Isten igazságának fénye megvilágítja valamely téves elképzelésünket, új lehetőség nyílik számunkra. Ezek a tévhitek vagy hazugságok annyira hozzánk nőnek és olyan megtévesztően igaznak tűnnek! Ha jobban megértjük abbéli képességünket, hogy választhatunk, akkor mérlegelni tudjuk egy adott helyzettel kapcsolatban a lehetséges alternatívákat. Azok különféle kimenetelét, s kiválasztani azt, melynek következménye összhangban van Istennel és az Ő útjával.

Az akarat az a képesség, mellyel mérlegeljük a különféle nézeteket és tevékenységeket és választunk.

II. Amit megválaszthatunk, és amit nem

Vélekedések és viselkedések: Fontos tisztában lenni azzal, hogy mi az amit megválaszthatunk és mi az amit nem. Mit jelent az az állítás, hogy tudatos és választani képes lényeknek lettünk teremtvé?

Saját vélekedéseim: Általam választott meggyőződést teszek sajátommá, azt hogy mit hiszek és mit nem. Annak kiértékeléseként, hogy mit hallok, tapasztalok, figyelek meg és érzek. Eldöntöm, mit hiszek Istenről, saját magamról, másokról és magáról az életről. Akár tudatában vagyok akár nem, a körülöttem nyüzsgő életből folyamatosan gyűjtök információkat, és kiértékelem azokat, majd ezekből következtetéseket vonok le.

Saját viselkedéseim: Annak alapján, amit hiszek, megváltoztatom tetteimet, viselkedési formámat, melyek összhangban lesznek kialakított felfogásommal. Minden, amit teszek választás, akár annak érzem akár nem. Tehát választásra képes személy vagyok, és így képes arra, hogy döntésemnek megfelelően reagáljak. Érzéseim vagy a körülmények nem kényszeríthetnek arra, hogy egy bizonyos módon cselekedjek. **„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” Fil. 4:13**. Ha nem az engedelmisség mellett döntök, választási képességemet a bűnre használom fel.

Döntéseimnek következményei vannak: Eldönthetem, hogy mit teszek, de nem választhatom meg a döntésem következményét, mert azok nem tőlem függenek. Nekünk, keresztényeknek, nem szabad csupán azok földi kimenetele fényében meghozni döntéseinket, hanem annak alapján, amit Isten jónak tart. A Példabeszédek könyve arra utal, hogy a bölcs és jó magaviselet általában pozitív eredménnyel jár életünk során. Míg a balga, lázadó döntések romásba visznek. **„A bölcs asszony építi a maga házát; a bolond pedig önkezével rontja el azt.” Péld.14:1**. A helyes és engedelmes döntések mindig Istent dicsőítik és belső békességgel, becsületes életvitellel járnak együtt. Jézus jó döntésének hatása még most is örök életre szóló gyümölcsöket terem mindegyikünk életében. Hasonlóképpen az életünkkel kapcsolatos döntésünk örök érvényű hatással lesz saját magunkra és másokra is.

Rendeltetésünkkel kapcsolatos döntések:

Nem változtathatók meg döntéssel
Körülmények: Vannak dolgok, amik sok más tényező függvényei, nem csak rajtunk múlnak.

Érzések: Érzéseinket a különféle helyzetek váltják ki, s bár látszatra képesek vagyunk elnyomni, nagy erőt igényelnek. Nem tudjuk kényszeríteni magunkat, hogy igazán boldogok vagy szomorúak legyünk.

Megváltoztathatók egyéni döntéssel
Gondolkodás és viselkedés: Mint korábban is említettem, mi döntjük el, mit hiszünk annak megfelelően, hogy információkat értékelünk ki; aztán megválasztjuk, hogyan cselekszünk ezek alapján. Isten felelősséggel ruházott fel életünk e területein. Módosíthatjuk és megváltoztathatjuk, hogy egy adott helyzetben mit hiszünk és mit teszünk.

Ha kiértékeljük saját életünket, és segítünk másokat is ebben, fel kell ismernünk, hogy olyan döntésekkel és alternatívákkal van dolgunk, melyek elsősorban gondolkodás- és magatartásbeli képességünket érintik. *A gondolkodás és a viselkedés az a terület, ahol jó döntésekre lehet jutni.*

AZ IMAÓRÁK FONTOSSÁGA

Beküldte: Évanéni

"A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok." (1 Péter 4:7)

MI AZ IMAÓRA CÉLJA? FONTOS-E, HOGY AZ ELFOGLALT, HUSZONEGYEDIK SZÁZADI KERESZTÉNY RÉSZT VEGYEN AZ IMAÓRÁKON?

Hűség kötelességünkhöz: "Keressük az alkalmakat az imára, bárhol kínálkozzék is. Azok, akik igazán törekszenek az Istennel való közösségre, rendszeresen felkeresik az imaórákat, mindenben eleget tesznek kötelességeiknek, és legkomolyabb buzgalommal igyekeznek elnyerni az összes áldást. Minden alkalmat felhasználnak, hogy rájuk ragyogjon a mennyei fény sugara."

A Szentlélekkel teljes keresztény ott van az imaórán: "Ha Isten Lelke munkálkodik a szívben és megtisztítja a Lélek templomát a világiasságtól és az élvezetek szeretetétől, akkor az emberek ott vannak az imaórán, hűségesen teljesítik kötelezettségeiket és komoly aggodalommal igyekeznek begyűjteni az áldásokat, melyet kaphatnak."

Neveljük elménket, hogy szeresse az imaórát: "Készüljete oly buzgalommal az örökkévalóságra, mint amelyet eddig még nem láttam. Neveljétek elméteket, hogy szeresse a Bibliát, az imaórát, az elmélkedés óráját, és minden olyan alkalmat, amikor az emberi lélek közösségre léphet Istennel. Ha

majd a mennyei hajlékokban csatlakozni akartok az angyalok kórusához, legyetek már itt is mennyei gondolkodásúak."

Az imaóra célja: "Mi az összejövétel célja? Vajon az, hogy Istent tájékoztassuk és tanácsoljuk, hogy elmondjunk neki az imában mindent, amit tudunk? Összejövünk azért, hogy építsük egymást érzéseink és gondolataink megosztásával. Hogy erőt, világosságot és bátorságot nyerjünk azáltal, hogy megismerjük egymás reményeit, törekvéseit és azáltal, hogy komolyan, szívből imádkozunk, s így hit által elnyerjük a megújulást és az élet-erőt az erő Forrásától. Ezek az összejövetelek legyenek a legdrágább alkalmak, és tegyük őket érdekessé mindazoknak, akik kedvelik a vallásos dolgokat."

Tegyük érdekessé az imaórát: "Imaóráink és közösségi alkalmaink legyenek különlegesen bátorítóak. Mindenki tegye meg a maga részét, hogy ezek az összejövetelek olyan érdekesek és hasznosak legyenek, amilyenek csak lehetnek. Mindez akkor valósul meg leginkább, ha naponta friss élményt nyerünk Isten dolgaiban, és bizonytalankodás nélkül beszélünk az Ő összegyűlt népének Isten szeretetéről." "A hosszú száraz beszédek mindenütt mellőzni kell, de különösen igaz ez a gyülekezet társasági összejöveteleire... Ezek fárasztják az angyalokat és az embereket, akik hallgatják. Imáink legyenek rövidék és lényegre törők."

(Folytatás a(z) 9. oldalról)

Imádkozzunk röviden: "Mindenki érezze keresztény kötelességének, hogy röviden imádkozzon. Mondjátok el az Úrnak, amit akartok. Egy-két perc tökéletesen elegendő bármely egyszerű imára."

ÖSSZEFOGLALÁS ÉS IMAGONDOLATOK

Szívesen töltök két órát az Úrral minden reggel szívbéli imában, bibliaolvasásban, a Krisztus szeplőtlen élete feletti elmélkedésben. Figyelek a Szentlélek halk és szelíd hangjára, mely tanít, vezet, int és figyelmeztet, és felhatalmaz Isten akaratának véghez-

vitelére. Így segít Isten engem, hogy növekedjek lélekben. Tanítást kaptunk arról is, hogy ne hanyagoljuk el az imaórákat. Különösen azt szeretem, amikor két-három fős csoportokat alkotunk. Egy ilyen bensőséges kis csoportban sokkal nyitottabbak lehetünk, jobban megismerhetjük egymást, és hatékonyabban imádkozhatunk egymás terheiért és problémáiért. Isten megígérte, hogy ha ketten-hárman összegyűnünk az Ő nevében, Ő eljön, hogy bátorítson, építsen és megerősítsen bennünket, hogy megharcolhassuk a hit szép harcát.

A forráskönyv: "Közösség Istennel" az Advent Kiadó gondozásában készült. (Nice Life)

A valódi táplálék

Beküldte: Korondi Rózsa

„Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.” János 6,35

Amint életünk táplálék nélkül elképzelhetetlen, úgy elképzelhetetlen a hívő életünk is Jézus Krisztus nélkül! Az ember földi élete során nagyon sok táplálékkal találkozunk, ezek közül némelyeket megszeret másokat elvet. Talán a földön a kenyér az egyetlen olyan táplálék, amelyet nem lehet megenni. A kenyér végigkísér minket az első falattól kezdve az utolsó falatig.

Így vagyunk a "mennyei kenyérrel" is. Az Úr Jézus Krisztus, amikor önmagát az élet kenyéréhez hasonlítja, látja a mi éhezőt, nélküle haldokló, koldus életünket, ezért mondhatja ezt a csodálatos kijelentést önmagára, mert számunkra az Ő Igéje az egyetlen, és nélkülözhetetlen táplálék minden napon!

Ereje nélkül elgyengülünk!
Íze nélkül megkeseredünk!

Keresztáldozata nélkül bűnbe veszünk!
Igéje nélkül éhen halunk!

Jézus nélkül valóban mindennek vége!
Nélküle üres az asztalunk, üres a szívünk,
üres a kezünk, üres és tartalmatlan az egész életünk!

Nagyon elgondolkodtató az a tény, hogy meddig bírja ki az ember táplálék és víz nélkül! Táplálék nélkül néhány hétig is, de víz nélkül csak néhány napig! És Jézus Krisztus nélkül, az "élet kenyere" nélkül?

Úgy él ma az emberiség túlnyomó része, hogy nem is törődik a valódi táplálékkal, a mennyei eledellel és ezért lelki éhhalálra van kárhoztatva! Mert minden ember, aki Jézus nélkül hal meg, arról tudnunk kell, hogy először is éhen halt - bármi volt is a betegsége!

Az áldott Isten ma arra buzdít téged, hogy ne halj éhen, fogadd el a felkínált mennyei táplálékot! Jézusnál jobban senki sem szeret téged, hiszen megtörtetett testét,

(Folytatás a(z) 10. oldalról)

életét adta érted a kereszten, bűneidet magára vállalta, hogy te szabad légy! Ha Jézus veled élhet lelked olyan igazi táplálékhoz jutott, mely soha nem fogy el! Íze nem romlik meg! Erejével egy életen át mehetsz! Ő olyan

Úr, aki azt ígéri neked, hogy többé soha meg nem éhezel és soha meg nem szomjazol, mert Ő lesz a tied és vele biztonságban élhetsz örökké!

Forrás: parokia.hu

UTÓREZGÉS

Az Államalapításról és a rendszerbontásról

Valahol – Európában...

Ha akkor, 1988. augusztus 23-án, amikor frissen leszerelt katonaként, vagyis – pontosabban – „kopasz civilként” kiléptem az orosházi határőrlaktanya kapuján; szóval, ha ekkor elébem áll valaki, és azt mondja nekem, hogy egy éven belül lebontják a „vasfüggönyt” – a rettegett műszaki zárat – nyugati határunkon, és lesz egy buli, amelynek során keletnémetek százai „dobbanhatnak” – kvázi **legálisan** – Ausztriába – no, ezt az embert én akkor minimum megmosolyogtam volna...

Azzal együtt is, hogy a változás, az enyhülés jelei már érezhetőek, kivehetőek voltak: például 1988 márciusától már nem adtuk vissza automatikusan a Romániából érkezett és elfogott határsértőket – zömében magyarokat –; nagy részük maradhatott, és menekültstátust kapott. A közelgő gyökeres, és mindent *alapjaiban* felforgató változásban azonban nemigen hittünk.

Aztán jött 1989. augusztus 19-e, a Páneurópai Piknik, majd rövidesen leomlott a hírhedt berlini fal, és mire kettőt pisanthattunk volna, már ott találtuk magunkat a szavazóhelyiségben, az első *szabad* választáson...

Mi volt ez? Új *államalapítás*? Rendszerbontás? Igen, a rendszert lebontottuk – előbb a szögesdrótos-elektromos védőrendszert aztán egy másikat is – amiben több mint negyven éve élt Magyarország... És ekkor már egy **új állam** volt születőben a Kárpát-medencében...

Ahogy jó ezer éve is... Azt is a szükség hozta; a megmaradás kényszere: meg kellett mutatnunk, hogy nekünk *helyünk* van Európában – hogy nekünk Európában *van* a helyünk!

Igen, kellettek hozzá **emberek**, akik felismerték a történelmi szükségszerűséget; kellettek akkor, *ezer* éve, és kellettek akkor, *huszonöt* éve is, és kellenek *ma* is, és nyilván kellenek majd még jó pár évig, évtizedig (évszázadig?), míg Európa megtanulja végre, hogy nem egy Ázsiából *véletlenül* idepottyant nép él a Kárpátok karéjában, hanem olyan **emberek**, akik századokon át tulajdon testükkel védték az Öreg Kontinenst, s akik nélkül Európa, bizony, sokkal, de sokkal szegényebb lenne...

De *csak emberekkel* ez nem fog menni... Kell az a segítség, amely velünk volt az Őshazában, a pusztai vándorlásban, Levédiában, Etelközben, Vereckénél, a Honfoglaláskor, velünk volt az Árpádok korában, velünk volt idegen királyok uralma, de a tatár, török, osztrák, orosz elnyomás alatt is, s amely segítség most is itt van, rendelkezésünkre áll, hiszen *aki* adja, mindenkié, és örök!

Ez az **Örök Isten** óvja 2014 után is ezt a kis hazát, amelynek alapját Géza fejedelem és István király rakta le, falait dicső őseink emelték, s amelynek tetejét (tetőjét) már a mi és az utánunk jövők tiszte befejezni... **Ő** adjon nekünk erőt ehhez a nemes munkához!

Szatmári Gábor

Te mikor gondolsz REÁ?

2014 júliusában, Salzburgtól 53 km-re egy magyar motoros 100 km-es sebességgel haladva őzzel ütközött. A motor használhatatlan roncs lett, a fiatal embernek csak a keze tört el. Fül-tanúja voltam, amint a barátainak mesélte a szerencsés balesetet. Úgy tűnt, jobban bántotta a tönkrement jármű, mint az ő egészségi állapota.

Nem tudtam szó nélkül hagyni és megjegyeztem:

- Biztosan jóban vagy ott, Valakivel, - és felfelé

mutattam.

Nem értette, kérdőn nézett, majd azt mondtam:

- Ott fenn, egészen messze.
- Erre nem is gondoltam.- felelte az illető.

Vajon mi mindég gondolunk Mennyei Atyánkra?

Hálát adunk-e minden új napért, az életért, egy gyönyörű alkony látványáért, egy gyermek mosolyáért?

Kérjük-e Atyánk áldását egy munka elkezdésekor, és annak befejezésekor mondunk-e köszönetet?

Mindenható Istenünk, bocsássad meg, hogy a jót természetesnek vesszük, és a rosszat számon kérjük tőled!

Kérünk, vigyázz ránk akkor is, amikor mi megfeledkezünk a Te gondoskodó szeretetedről.

Ámen.

Györe Sándor

A reggeli áhítatok MINDEN HÉTKÖZNAPON, ½ 9-től az Ifjúsági teremben.

Keresztyén Kursus 1. Jelenkezés a Hivatalban, Keresztyén Kursus 2. (Kedd Esti Biblia óra)

BABA-MAMA klub csütörtökönként de. 10 órától, az Ifjúsági teremben.

KONFIRMÁCIÓ Szombaton de. 10 órától 1. évf. 11 órától 2. évf.

IFI szombatonként 17 órától a Gyülekezeti Ház Kistermében.

Vasárnap délelőtti Istentisztelet 10 órakor a Nagytemplomban.

Vasárnapi Iskolai szolgálat istentiszteleti idő alatt kicsiknek, nagyoknak.

A Sztárai kórus próbái hétfőn 17 órától a bazársorban.

A Forrás Énekkar csütörtökönként 18 órától próbál a Gyülekezeti házban

CSALÁDOS ELŐADÁS minden hónap harmadik szerdáján 18 órától a Gyülekezeti Házban.

HIVATALI ÓRÁK: Hétfő-Péntek 9⁰⁰-12⁰⁰

NAGYTEMPLOMI HÍRLEVÉL

A Cegléd Nagytemplomi Reformátusok
HÍRLEVELE

Felelős szerkesztők: Hánka Levente lelkipásztor

A gyülekezeti újság szerkesztőbizottsága

Felelős kiadó: Györe Sándor gondnok

T:(53)-311-340;

Web: <http://cegléd.nagytemplom.hu>

ceglédnagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi
Református Egyházközség

Megjelenik kéthavonta; Terjeszti a Presbitérium